

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4694/2020
23.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Владимир Тодорић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12381/19 од 20.11.2019. године, у седници одржаној 23.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12381/19 од 20.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 12381/19 од 20.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5892/17 од 20.12.2017. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужени обавезан да му на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења 20.12.2017. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца на име накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части за износ од 250.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе до исплате, као и у делу који се односи на законску затезну камату на досуђени износ за период од дана подношења тужбе 19.12.2017. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 58.700,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 12381/19 од 20.11.2019. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке одбијени су као неосновани захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. По садржини дефинисаној Уставом Републике Србије (члан 103.) имунитет народног посланика штити од одговорности за изражено мишљење или гласање у вршењу своје посланичке функције (материјалноправни имунитет) и спречава притварање, као и вођење кривичног или другог поступка у коме се може изрећи казна затвора (процесноправни имунитет). Непозивање народног посланика на имунитет не искључује право Народне скупштине да успостави имунитет. Узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите (накнада штете у вези са информацијама које је тужени изнео у телевизијској емисији као кандидат у оквиру председничке кампање) у конкретном случају не постоји потреба тумачења одредби материјалног права из члана 38. став 6. Закона о Народној скупштини, јер се не ради о поступку у коме се може изрећи казна затвора, нити одговорности за изражено мишљење или гласање у вршењу посланичке функције. Тужени у ревизији не указује на постојање различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији као у конкретном случају, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 20.04.2017. године, са захтевом за накнаду штете у износу од 300.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (1 евро=123,6291 динара), то значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић